

Fővárosi Ítéltábla
mint másodfokú bíróság
1.Mf.31.108/2022/5.

A Fővárosi Ítéltábla, mint másodfokú bíróság a dr. Kálmán Adrienn Ügyvédi Iroda (jogi képviselő címe; ügyintéző: dr. Kálmány Adrienn ügyvéd) által képviselt **Felperes1** (felperes címe) **felperesnek**, dr. képviselő1 kamarai jogtanácsos által képviselt **Alperes1** (Cím2.) **alperes** ellen munkaviszony megszüntetése iránt indított perében a Fővárosi Törvényszék 16.M.70.905/2020/50. számú ítélete ellen, a felperes 51. sorszámu fellebbezése folytán meghozta az alábbi

í t é l e t e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatja, és kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 6.037.000 (hatmillió-harminchétezer) forint kártérítést, és ezen összeg után középidoarányos időponttól - 2021. június 1. napjától - a kifizetés napjáig a késedelemmel érintett naptári félév első napján érvényes jegybanki alapkamatot, valamint 301.850 (háromszázegyezer-nyolcszázötven) forint elsőfokú, és 150.925 (százötvenezer-kilencszázhuszonöt) forint másodfokú perköltséget.

Kötelezi az alperest, hogy külön felhívásra, fizessen meg az államnak 362.220 (háromszázhatvankétezer – kétszázhusz) forint eljárasi, és 482.960 (négy száznyolcvankétezer-kilencszázhatvan) forint fellebbezési illetéket.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

Az elsőfokú bíróság által megállapított ítéleti tényállás

[1] A felperes 2019. július 3-tól állt határozatlan idejű munkaviszonyban a munkáltatóval. A munkaköre „regional travel manager”-ként került meghatározásra. Az alperesi munkáltató a munkavégzéshez mobiltelefont, laptop-ot, bankkártyát, valamint ezek kiegészítőit biztosította a részére.

[2] A felperes 2020. március 2-től táppénzes állományba került.

[3] A felperes közvetlen felettese felettes 2020. április 3-án szöveges üzenetet küldött a felperesnek, melyben megjelölte azon eszközöket, amelyeket a munkavégzéshez biztosított az alperes, és amelyeket visszakért azzal, hogy az eszközökért futárt küld. A munkáltató által küldött futár több alkalommal megjelent a felperes otthonánál, azonban az eszközök visszaadására nem került sor.

[4] Ezt követően a munkáltató felszólítást küldött ki a felperes részére arra vonatkozóan, hogy a nála lévő eszközöket adja át. A felperes a munkáltatótól származó felszólító levelet kézhez vette, azonban a megjelölt eszközöket nem adta át. A felperes 2020. április 20-án angol nyelvű levelet írt, tanú2-t címzettként megjelölve azzal, hogy a levelet a munkáltató további két munkavállalójának is megküldte. A felperes az angol nyelvű levélben kifogásolta a munkáltató eljárását, miszerint zaklatásnak van kitéve, kifejezetten megjelölte a közvetlen felettes magatartását.

[5] A munkáltató a 2020. április 23-án kelt intézkedésével a felperes munkaviszonyát azonnali hatállyal megszüntette. Az azonnali hatályú felmondás indokolása szerint a munkáltató több alkalommal felszólította a felperest, hogy a nála lévő, de nem használt nagyértékű és a koronavírus járvány miatt fokozott készletgazdálkodási megfontolások alá eső munkaeszközöket juttassa vissza, mely a felperes szándékos magatartása miatt egymást követő három alkalommal is megghiúsult.

[6] Az azonnali hatályú felmondásban rögzítésre került, hogy a felperest keresőképtelenség idején is terheli a munkáltatóval és a munkatársaival kapcsolatos együttműködési kötelezettség, melyet több alkalommal szándékosan, jelentős mértékben megszegett. A felperes hibájából elmaradt kézbesítés költségeinek generálásával szándékosan kárt okozott a munkáltatónak. A fentieken túl a felperes válaszelevelében olyan hangnemet használt, amely a munkaviszony fenntartását szintén lehetetlenné tette.

A felperes keresete, az alperes ellenkérelme

[7] A felperes a jogviszony jogellenes megszüntetése miatt kérte az alperes kötelezését, elmaradt munkabér, perköltség és kamat megfizetésére.

[8] A felperes álláspontja szerint az eszközök visszavételének sikertelensége nem volt felróható neki. Az általa küldött levél tartalmával kapcsolatban előadta, hogy az nem sértő,

nem bántó és nem tartalmaz olyan szövegrészeket, amelyek indokoltá tették volna a jogviszony azonnali hatályú megszüntetését.

[9] Az alperes az ellenkérelmében a kereset elutasítását kérte. Hivatkozott arra, hogy a felperes megsértette az együttműködési kötelezettségét, amikor magyarázat és indokolás nélkül meghiúsította az eszközök átvételét.

Az elsőfokú bíróság ítélete

[10] Az elsőfokú bíróság a keresetet elutasította.

[11] Az elsőfokú bíróság rámutatott arra, hogy a felperes nem vitatta, hogy az alperesi munkáltatónak bármikor joga volt a munkavégzéshez szükséges eszközöket visszakérni. Az elsőfokú eljárás során a felperes is akként nyilatkozott, hogy az eszközök átadásával kapcsolatban az alperesi e-maileket, sms-eket megkapta, ugyanakkor azt állította, hogy ezen sms-eket, e-maileket és telefonokat nem észlelte. Az elsőfokú bíróság életszerűtlennek tartotta és tényekkel nem igazolta, miszerint a felperes nem észlelte a telefonokat, sms-eket, mivel a munkáltató által biztosított telefont használta, és mind a 2020. április 7-i, mind a 2020. április 14-i futár megjelenését megelőzően és azt követően is használta a telefonját. Ennek következtében teljes mértékben valószínűtlen, hogy ne észlelte vagy ne látta volna a neki küldött sms-eket, illetve hozzá intézett telefonhívásokat.

[12] Az elsőfokú bíróság a felperes terhére értékelte azt is, hogy a 2020. április 7-ei és a 2020. április 14-i futár megjelenését követően és a felszólító levél kézhez vétele után, semmit nem tett annak érdekében, hogy az eszközöket visszaszolgáltassa az alperesnek. A felperes a 2020. április 20-án kelt e-mailben is csak azt részletezte, hogy zaklatásnak tekinti a munkáltató sms-eit, telefonhívásait.

[13] Az elsőfokú bíróság egyetértett az alperes azon érvelésével, hogy a felperes az együttműködési kötelezettségét azzal szegte meg, hogy a vele egyezett időpontban és helyen, a munkáltató kérésének megfelelően nem adta át az eszközöket a futárnak és ezek eredménytelenségét követően a felszólításnak sem tett eleget.

[14] A 2020. április 20-án küldött e-mail szövegével kapcsolatban a bíróság elfogadta azon alperesi álláspontot, miszerint az szokatlan hangvételű. A felperes szóhasználata a levélben nem volt szokványos, nem illeszkedett az alperes vállalati kultúrájába. Ugyanakkor az elsőfokú bíróság hangsúlyozta, hogy csupán ezen e-mail alapján nem lett volna helye a jogviszony megszüntetésének.

Fellebbezés és fellebbezési ellenkérelem

[15] A felperes a fellebbezésében az elsőfokú ítélet megváltoztatását és a kereseti kérelemnek történő helyadást, valamint az alperes perköltségben történő marasztalását kérte.

[16] A felperes előadta, hogy az alperes az első egyeztetés alapján első alkalommal 2020. április 7. napján küldött futárt a felperes otthonához. A felperes az alperessel mindenben együttműködő volt, előzetesen egyeztetésre került, hogy milyen eszköz átadását várja a munkáltató. Azonban az alperes a futár érkezésére vonatkozóan nem határozott meg konkrét időpontot. A felperes a futár érkezését nem észlelte és az alperestől még aznap 2020. április 7-én 13:57 perckor érdeklődött, hogy mikor érkezik a futár. Az ezt követően kitűzött időpontban a keresőképtelen állományban lévő felperes nem észlelte, hogy a futár 2020. április 14-én 11:50 perckor érkezett meg az otthonához. A felperes előadta, hogy az ügyben kiemelt jelentőséggel bír, hogy a perbeli időszakban táppénzes állományban volt, az alperes ezt figyelmen kívül hagyva, rendelkezésre állásra kötelezte. Előadta továbbá, hogy családi házában lakik, a futár érkezésekor nem az utcára néző helyiségekben tartózkodott, illetve az ingatlanhoz nem tartozott csengő.

[17] Hivatkozása szerint nem volt neki felróható, hogy a céges telefont nem figyelte mindig, figyelemmel arra, hogy keresőképtelen állományban volt.

[18] A felperes által küldött szokatlan hangvétellű levéllel kapcsolatban előadta, hogy tanú2 kizárólag saját szubjektív véleményéről számolt be az elsőfokú eljárás során. A felperes a kifogásolt válaszlevélben, az őt ért/vélt valós jogsérelem miatt fordult a címzetthez a Vállalati Megfelelőségi Kézikönyv rendelkezéseire is figyelemmel. A felperes álláspontja szerint nem sértette meg az alperes belső szabályzatát azzal, hogy a levelek másolatát más személyeknek is megküldte. A tanú által kiemelt szövegrészek: „zaklatták a táppénz alatt”, „visszaéltek az ajánlattal”, a felperes sérelmeivel kapcsolatos tényyszerű közlések, melyek nem alkalmasak az alperes elleni támadásra. Függetlenül attól, hogy a levél tartalmát a tanú, illetve az alperes miként értékelte, a német vezető, illetve az anyavállalat részéről nem érkezett reakció a felperes levelére, ezért annak az alperes túlzott jelentőséget nyilvánított.

[19] Álláspontja szerint az azonnali hatályú felmondásban megjelölt felperesi magatartás nem meríti ki a Munka törvénykönyvéről szóló 2012. évi I. törvény (Mt.) 78. § (1) bekezdés a) és b) pontjában írt esetkört. Az eszközök átadásának megghiúsulása nem volt a felperesnek felróható, illetve a felróhatóság mértéke nem merítette ki a szándékosságot vagy súlyos gondatlanságot.

[20] Hivatkozott arra, hogy a felperes keresőképtelensége időtartama alatt az Mt. 55.§ (1) bekezdés a) pontjára figyelemmel, nem volt köteles az alperes által, tőle kért és elvárt magatartásra. Ennek következtében az együttműködési kötelezettségét sem sértette meg.

[21] Az alperes a fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását és a felperes perköltségben való marasztalását kérte.

[22] Előadta, hogy a felperes az eszközök visszaszállításának mindkét időpontjáról értesült, az elsőt vissza is igazolta, pontosítást egyik alkalommal sem kezdeményezett. Elismerte továbbá, hogy az alperesnek bármikor joga volt az eszközök visszavételére, és a visszaadás megtagadásának érdemi indokát az elsőfokú eljárás során nem adta elő.

[23] Hivatkozott arra, hogy az alperes eleget tett a törvényi kötelezettségének, amikor az elektronikus értesítéseket megfelelő módon megküldte a felperesnek. Hangsúlyozta, hogy nem a futár érkezésének nem észlelését róta fel az alperes az azonnali hatályú felmondásban, hanem a felperes ezt megelőző és azt követő magatartását összességében. Peradat, hogy a felperes keresőképtelensége alatt cselekvőképes volt, otthon tartózkodott, így az eszközök átadása a futár részére nem volt túlzó, teljesíthetetlen elvárás, különös tekintettel arra a tényre, hogy ennek a felperes két alkalommal is eleget tehetett volna.

[24] A 2020. április 20-i elektronikus levelében személyeskedő hangnemet ütött meg a felperes, a munkáltató anyavállalatával munkaviszonyban álló, az előzményekben nem érintett személyeknek is megküldve. A tanúvallomás során az eset körülményei mérlegelésével a bíróság okkal jutott arra a következtetésre, amit az ítélet is tartalmaz, hogy a levél megfogalmazása nem volt szokványos, nem illett az alperes vállalati kultúrájába.

[25] A fentiekén túl az alperes hivatkozott arra, hogy a fellebbezés nem felel meg a Polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (Pp.) alaki követelményeinek. Önmagában a másodfokú bíróságtól gyakorolni kért felülbírálati jogkör megjelölése, nem pótolja a határozott fellebbezési kérelem feltüntetését. A különböző jogszabálysértéseket külön-külön kell megjelölni, azok részletes indokát előadva.

A másodfokú bíróság döntése és jogi indoka

[26] A felperes fellebbezése alapos.

[27] A másodfokú bíróság megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a tényállást helytállóan tárta fel, azonban döntésével és jogi indokolásával teljeskörűen nem értett egyet, ezért az elsőfokú ítéletet a Pp. 383. § (2) bekezdése alapján megváltoztatta.

[28] A Pp. 370. § (1) bekezdése szerint a másodfokú bíróság felülbírálati jogkörét – a (2) – (4) bekezdésben foglalt eltéréssel – az erre irányuló fellebbezési kérelemre, csatlakozó fellebbezésre, fellebbezési kérelemre, azok korlátai között gyakorolja. Ilyen korlátnak minősülnek a 371.§ (1) bekezdés a) – d) pontjában megjelölt tartalmi követelmények körében előadottak.

[29] A Munka törvénykönyvéről szóló 2012. évi I. törvény (Mt.) 78. § (1) bekezdése szerint a munkáltató vagy a munkavállaló a munkaviszonyt azonnali hatályú felmondással megszüntetheti, ha a másik fél

- a) a munkaviszonyból származó lényeges kötelezettségét szándékosan vagy súlyos gondatlansággal jelentős mértékben megszegi, vagy
- b) egyébként olyan magatartást tanúsít, amely a munkaiviszony fenntartását lehetetlenné teszi.

[30] Jelen ügyben a munkáltatónak kellett bizonyítania, hogy a felperes a munkaviszonyából származó lényeges kötelezettségét szándékosan vagy súlyos gondatlansággal jelentős mértékben megszegte, vagy egyébként olyan magatartást tanúsított, amely a munkaviszony fenntartását lehetetlenné tette.

[31] A munkáltató azt rótta a felperes terhére, hogy a munkaeszközök visszaszolgáltatása a felperes szándékos magatartása miatt meghiúsult.

[32] A másodfokú bíróság rámutat arra, hogy az ügyben kiemelt jelentőséggel bír, hogy a felperes a perbeli időszakban keresőképtelen volt.

[33] Az Mt. 55. § (1) bekezdés a) pontja kimondja, hogy a munkavállaló mentesül a rendelkezésre állási és a munkavégzési kötelezettségének teljesítése alól a keresőképtelensége tartamára.

[34] Az alperes nem konkrét időpontot vagy rövid időtartamot jelölt meg az eszközök átadására, hanem 2020. április 7. napján az egész délelőttöt, 2020. április 14. napján pedig az egész napot jelölte meg akként, hogy a futár érkezhets.

[35] A felek egybehangzóan nyilatkoztak arról, hogy a felperes családi házában lakik, a becsatolt alaprajz tanúsága szerint az ingatlan rendelkezik utcára néző ablakokkal, de csengő nincs.

[36] Az elsőfokú bíróság tanúként hallgatta meg a futárt, aki elmondta, hogy próbálta elérni a felperest telefonon mindkét alkalommal, illetve megzörgette az ingatlan ablakait is, valamint egy udvarban tartózkodó személyt kért meg arra, hogy a felpereshez bekopogjon. Mindez azonban eredménytelen maradt.

[37] A másodfokú bíróság egyetértett a felperes fellebbezésével, miszerint a munkáltató az irányadó jogszabályi rendelkezések alapján nem kötelezhette őt rendelkezésre állásra, ennek következtében nem képezhette az azonnali hatályú felmondás jogszerű indokát, miszerint a felperes nem észlelte a futár ottlétét, és a futár ottlétekor a telefonjára érkező hívásokat. A fentieken túl a felek a munkaszerződésben arra vonatkozóan sem kötöttek megállapodást, miszerint a felperes távolléte esetén köteles a munkáltatói e-maileket, illetve a telefonját folyamatosan figyelemmel kísérni.

[38] A másodfokú bíróság álláspontja szerint az irányadó tényállás alapján nem állapítható meg, hogy a felperes a munkaköri kötelezettségét akár szándékosan, akár súlyosan megszegte, ennek következtében pedig a felmondás nem valós és nem okszerű.

[39] A felperes által írt levéllel kapcsolatban megállapítható, hogy a felperes nem sértette meg az alperes belső szabályzatát azzal, hogy a levelet másolatban más személyeknek is megküldte. Ezt a meghallgatott tanú² is megerősítette. A levél hangneme, illetve a munkáltató által kiemelt szövegrészek „zaklattak a táppénz alatt”, „visszaéltek az ajánlattal”, nem alkalmasak arra, hogy az azonnali hatályú felmondást megalapozzák. A felperes nem használt bántó hangnemet, kizárólag az általa észlelt jelenségeket kifogásolta a munkáltató felé.

[40] A másodfokú bíróság rámutat arra, hogy a felperes nem vitatta, hogy az alperesnek bármikor joga volt az eszközök visszavételére, azonban az alperes nem bizonyította azt, hogy a felperes magatartásával szándékosan megsértette az együttműködési kötelezettségét. A másodfokú bíróság egyetértett a felperes álláspontjával, miszerint a keresőképtelenség a betegség mértékétől függetlenül, önmagában a betegség tényére tekintettel védettséget ad a munkavállalónak. A másodfokú bíróság álláspontja szerint a felperes kizárólag akkor sértette volna meg az együttműködési kötelezettségét, ha a munkáltatóval pontosan megállapodnak az átadás időpontjában, és a felperes, bár észleli a futár a jelenlétét, de szándékosan nem adja át az eszközöket. A jelen esetben azonban ez nem így történt, így a munkáltatói felmondás jogellenes.

[41] Az elsőfokú bíróság az összegszerűség vonatkozásában is bizonyítási eljárást folytatott le, melynek során a felperes becsatolta az álláskereséssel kapcsolatos okiratait. A felperes bizonyította, hogy az álláskeresői járadék folyósításának időtartama alatt 2020. júliusában önállóan is elkezdte az álláskeresést. 2020. július és 2021. február 28. közötti időszakban 134 pozíciót pályázott meg, mellyel kapcsolatos iratokat csatolt. A fentiek alapján a másodfokú bíróság megállapította, hogy a felperes a kárenyhítési kötelezettségének eleget tett. Az alperes a felperes által benyújtott összegszerűségi kereseti kérelmet elfogadta, ezért a másodfokú bíróság a felperes kereseti kérelmének megfelelően kötelezte az alperest kártérítés megfizetésére.

Záró rész

[42] A másodfokú bíróság a Pp. 364.§-a folytán alkalmazandó Pp. 83. § (2) bekezdése alapján kötelezte az alperest első és másodfokú perköltség megfizetésére, melynek összegét a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3.§ (2) bekezdés a) pontja, illetve 3.§ (5) bekezdése alapján határozott meg.

[43] Az alperes az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (Itv.) 39.§-a alapján köteles eljárási illeték, és a 46.§-a alapján fellebbezési illeték megfizetésére.

[44] Az ítélet elleni fellebbezést a Pp. 365. §-a zárja ki.

Budapest, 2022. szeptember 20.

dr. Vajas Sándor s.k.
a tanács elnöke

dr. Kovács Edit s.k.
előadó bíró

dr. Kulisity Mária s.k.
bíró